

14728

חומות, יש הקצנת של עשייה נחושה, נקייה משיקולים פרטיים, אשר שואפת להעמקת המעורבות בין היצירה הישומית".
 על הקשר שבין אמנות לעיצוב כתוב גם ראובן כהן - אמן ומעצב, המציג בתערוכה: "כפי שאין צבע בלי צורה, כך אין אמנות בלי עיצוב. האחד מורה עם מניסיון, השני עם צוגיות, האחר מאסר דעת והשדוה, והשני - סדר והבנה".

בעבר גם ציירים גדולים ומוסיקאים ראו את עצמם כאומנים, כעלי מקצוע, כמו למשל גם מיכלאנג'לו ולאונרדו דה וינצ'י, מסום שבי תקופתם לא הייתה הבחנה בין הגדרת האמן לאומן. האמן למד כשוליה אבל המאסטר, כמסר שנים עשה "עבודה שדורה" של תלמיד מתחיל, ולמד את הטכניקות בנושא שהתמחה בה נפחת ברזל, עבודת זכוכית, וישרים, צבע, רישום וכו'. המושג "אמן" נולד למעשה רק כמאה ה-18, או החל הוצר להיתפש כנאון המבטא כמנה מסודרת מעל האנשים "הפשוטים".

בראיון מיוחד שערכה צופיה דקל עם המיי לוסוף מרופ ע"י צמח אומר צמח, בין היתר, כי אמנים הם אנשים שעושים רכרים יפים במיי וחי, והתנגדות להגדרה זו נובעת, לדבריו מן העובדה שברוך כלל נוסים אנשים להאליף יפה במחוק, כנעים ולא מודבכ. הם לא כותבים איכות אמנותית. "כשיש אמת מירה אמנותית, יש מעשה אמנות. הייתי שואל האם בנה שיה איש עשה יש מרכיבים אמנותיים או רעיונות אמנותיים ורשים, שלא היו בו קודם".

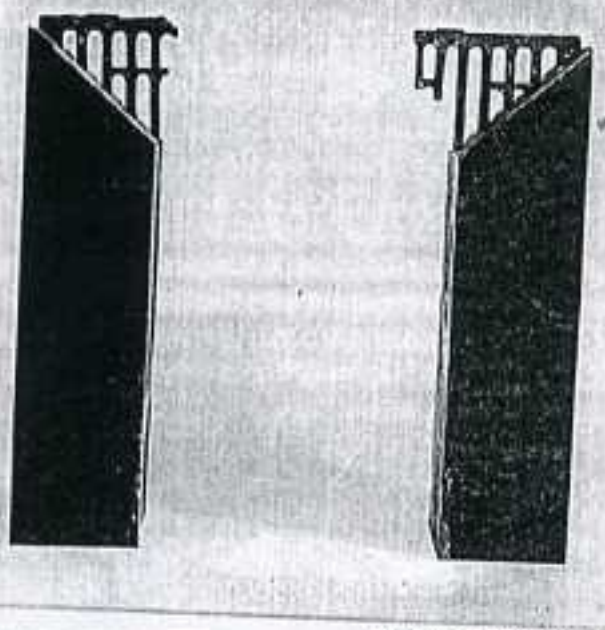
בתערוכה אכן ניתנה לאנשים ולמעצבים הורטנות ליצור משהו בתחום ורטי, שכרוב המי קיים הם לא עוסקים בו. למשל, אריה אפרת, מבול מהלכת גורפת ב"בלגיה", יצר מסל - טוכיה שעשויה ברזל ועומדת על מעין "שני רות", ואשר ברזל אוויריים ודוקים ביחס למ מה ולמבנה של הקוביה. נוצרת דרגשה שה קוביה כאלו חללה עם חטים שקופים מתחך דה, וקיים מתחך ונדריקה של יחסי משקל כבד וקל.

סירי וזרוביץ, צלמת אמנה במקצועה, מציגה עבודה שמורכבת משלושה צילומים, כשהאופנה החלנושה סקבלים בהם מעור שולי ביותר, ומה שהצופה רואה זו עבודה אמנותית שמשדרת אוירה מסיבית של לחץ.

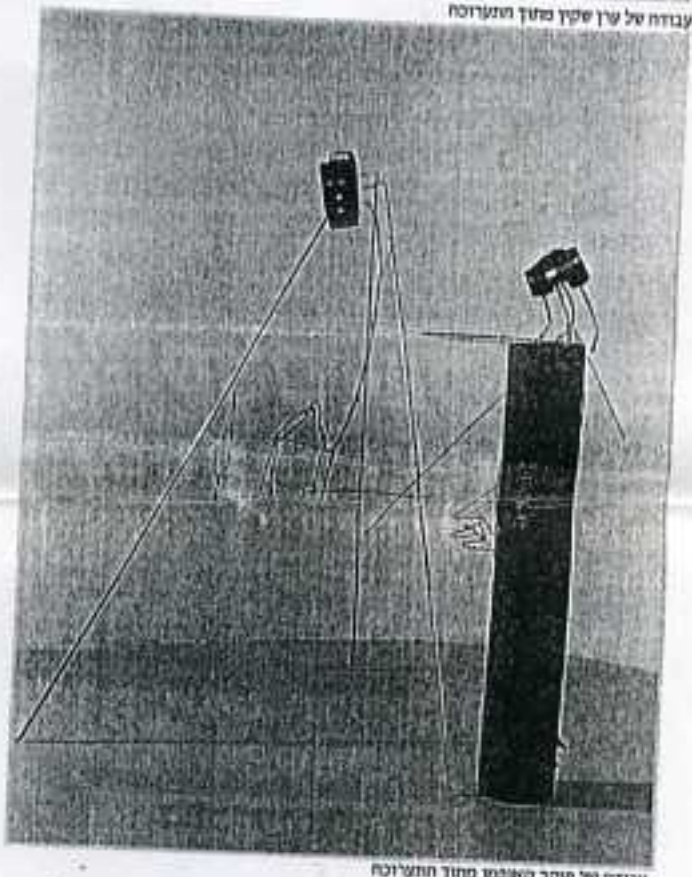
עבודה מעניינת מציג יעקב קאסמן, מעצב תעשייתי, שעיצוביו נמכרים באיטליה ומיוצגים רים בעשרות אלפי העותקים. בתערוכה רוא מציג עבודה שעצב תסימה שיוצרה אותו מה צורך ליצור מוצר שימושי או ממחיר, קאסמן יצר עבודה קווית תחת מיסודות, עשויה מחוטי סכות ריקים, המעמדת את הגבר האשה, כשה אשה ניצבת עם מגש על ראשה והגבר מחזיק מעין בית סמטי בידו. העבודה משרת מימד בדיתי, עתידני וחללי במידת מה, ריחבן שרר בר קשור כעיסוקו של קאסמן בתעשיית הריי סט.

האמן יואב גילינסקי מציג שלושה כרים ריי כועים מצופים בנושחה, עם איכוור למח, כדי קבודה של גבר ואשה ובר מלא בקביות קטנות מצופות אף הן כמחבת דקה עם איכוור לימינו אלה ולשולחן עגל חובב. כוללות כתע רוכה גם עבודותיהם של צבי לויך, אבי גנור, דרעון נכטמן, אמרת ברם, נר צריני, עוז שקלי, יעקב קאסמן ועוד.

הריון כנושא האמנות, האופנות והמפגש ביניהן לא יסתיים, נמוכן, בתערוכה זו. נראה שהתערוכה רק מעודדת שאלות נוספות בנושא ומחדדת את המחשבה בדבר הגדרת היוצרים אמנים או אומנים. התערוכה, שהינעל כ-18 בינואר, מעניינת, מרעננת וברחלת מחדשת, וכדאי לכתר בה. אורית לוטרינגר



עבודה של עין שקין מתוך התערוכה



עבודה של יעקב קאסמן מתוך התערוכה

אמנות

יש גבול?

קו התמר בין אמנות לאומנות ויחסי תגומלין ביניהן עומדים בבסיס התערוכה יחפץ אובייקטי במוזיאון הרצלית. אמנים מתחומים שונים מציגים יצירות הנוגעות בתחומים אחרים, ויוצרים דיון מחושי ואסתטי

התערוכה "הפסיאובייקט", הוצגה כמקביל כמזיאון הרצלית לאמנות, כמזיאון ינקרודה בעין ווד ונגלדיה לאמנות על שם

רייול כמסריסבא, מעלה לריון את אתח הסוגיות התשובות והמעניינות בתולדות האמנות נבולות היצירה האמנותית ויחסי תגומלין שלה עם תחום האמנות, כמו למשל עיצוב כלי בית, תפיסם שימושיים שונים ועוד. אנשים שאנו רגילים לקרוא להם אומנים, צלמים או יצרני כלי בית מוצג מציגים בתערוכה את יצירותיהם - כאמנים לכל דבר. אודרת התערוכה, צופיה דקל, אמרת כי יש כאן מעין מיסום נוסף של הדברים שנעשו במאה ה-20. "לאורך שנים קיים מפגש בין העיצוב לאמנות. כמאה שלנו קיים מפגש בין האמנות מהאוסמנות ומעיצוב הרבריים השימושיים, ואולי להאציל את האמנות, אבל כמאה של רבר אין אמן שאין בו מן המעצב, ובכל מעצב ניתן למצוא אמן מאיכו, ואם נכרוק נוכל למצוא שרוב האמנים עיצבו לעצמם מעט שוליה, כיסא וכי, אם כי הם לא הוגדרו את עצמם כמעצבים". עם זאת, "אמנות מודעים לכך, כחבל וקל כשלוסו לתערוכה, שכנר הנטייה החלטה ונוכרת ליצירה רבי